

Hør den lille stær

Tekst: Harald Bergstedt

Melodi: Poul Schierbeck

- 1 Hør den lille stær, den er åh så fornøjet.
Morgenklokken ringer, og marken står i damp.
Nylig er den vågnet, men altid i tøjlet
aldrig skal den sæbes og vaskes med en svamp.
- 2 Den har hverken hat eller sløjfer og kjole,
ingen fine støvler, den først skal pudse a'.
Den har ingen lektier, skal aldrig i skole,
den kan gå og fløjte den hele lange dag.
- 3 Og når den bli'r sulten deroppe på kassen,
finder den en orm, den kender hvor de er.
Den skal ikke først ha' den kogt over gassen,
den kan få den ned, li'så levende den er.
- 4 Og når den vil rejse, den venter ikke længe
Vips, er den afsted og ta'r på eventyr!
Den har hverken kuffert, billet eller penge,
den har bare vinger, den er en lystig fyr.
- 5 Åh, den flyver højt, flyver højt under skyen,
den må passe på, den ikke falder ned.
Den er fløjet langt bort et sted ned i byen,
den har nok en ven dér, som ingen, ingen ved.

MORGENSANG I ÅRHUNDREDETS FESTIVAL

ONSDAG D. 6. MARTS 2019

VOR FRUE KIRKE

CARSTEN SEYER-HANSEN

DIRIGENT OG KUNSTNERISK LEDER FOR SANGKRAFT AARHUS

Århundredets
Festival

VOR FRUE KIRKE
AARHUS

SANGKRAFT AARHUS

Sangen om Larsen

Melodi: Bernhard Christensen/Herman D. Koppel 1935

Tekst: Sven Møller Kristensen 1935

(fra: Kjeld Abells "Melodien, der blev væk")

- 1 Her er en sang om en mand, der hed Larsen, det' ham man møder på gaden hver da', og han var tem'lig uheldig med livet, som han ellers havde ventet meget a'. Det sku' vær' så godt og så' det faktisk skidt.
- 2 Han var født i en nobel familje, og hans forældre de sa' ham så tit: Når du bli'r stor og ska' til og ha' stilling, ska' du få dig no'et der' absolut solidt. Det sku' vær' så godt og så' det faktisk skidt.
- 3 Han kom i skole og lærte at fedte for dem der' store og tæve dem der' små. Han lærte osse at la' vær' med at spørre og at tro på det han ikke ku' forstå. Det sku' vær' så godt og så' det faktisk skidt.
- 4 Som alle andre fik Larsen eksamen og gik i sheiktøj og følte sig stor. Han tænkte: Først nu begynder vi livet, men en skønne dag blev han sat på kontor. Det sku' vær' så godt og så' det faktisk skidt.
- 5 Han havde regnet med avancementer og ganske vist var der chancer ret tit, men de blev nappet af chefens nevøer, skønt i mange år had' Larsen gået og slidt. Det sku' vær' så godt og så' det faktisk skidt.
- 6 Han havde tænkt sig et hus med garage og rigtig have som ku' vær' hans egen, men det blev kun til to vær'lser med kammer og til cykel og en bus, når det var regn. Det sku' vær' så godt og så' det faktisk skidt.
- 7 Han havde tænkt sig en blomstrende kone og mange glæder og børn sku' de ha', men der var ikke til børn i hans gage, og hans kone blomstred' altfor hurtigt a'. Det sku' vær' så godt og så' det faktisk skidt.
- 8 Han havde tænkt sig så mangt og så meget men overalt var der altså hejst stop. Og sådan går det for alle de Larsner, som man aldrig ka' få til at vågne op. Det sku' vær' så godt men nu' det faktisk skidt.

Vor sol er bleven kold

Tekst: Johannes V. Jensen 1917

Melodi: Johs. Andersen 1917

- 1 Vor sol er bleven kold, vi er i vintervold og dunkle dage. Men nu er nedgang endt og håbet tændt, ja, håbet tændt, for nu er solen vendt. nu kommer lyset og den lange dag tilbage.
- 2 Det grønne, skønne træ forjætter sommerlæ og søde skove. I julelysets skær som stjerners hær ja, stjerners hær, er solens under nær og alle gule blomstersole små, som sove.
- 3 I granens brændte duft får svundne somre luft og de, der kommer. Det danske svale år i ringgang går, ja, ringgang går, omkring en evig vår. Syng alle sjæle med om Danmarks fagre sommer.

Den första gång jag såg dig

Tekst: Birger Sjöberg 1922

Melodi: Birger Sjöberg 1922

(Fra 'Fridas visor')

- 1 Den första gång jag såg dig, det var en sommardag På förmiddagen, då solen lyste klar Och ängens alla blommor av många hundra slag De stodo bugade i par vid par Och vinden drog så saktelig, och nere invid stranden Där smög en bölja kärleksfullt till snäckan uti sanden Den första gång jag såg dig, det var en sommardag Den första gång jag tog dig uti handen
- 2 Den första gång jag såg dig, då glänste sommarskyn Så bländande som svanen i sin skald Då kom det ifrån skogen, från skogens gröna bryn Liksom ett jubel utav fåglars ljud Då ljöd en sång från himmelen så skön som inga flera Det var den lilla lärkan grå, så svår att observera Den första gång jag såg dig, då glänste sommarskyn Så bländande och grann som aldrig mera
- 3 Och därför när jag ser dig, om och i vinterns dag Då drivan ligger glittrande och kall Nog hör jag sommarns vindar och lärkans friska slag Och vågens brus i alla fulla fall Nog tycker jag ur dunig bädd sig gröna växter daga Med blåklint och med klöverblad, som älskande behaga Att sommarsolen skiner på dina anletsdrag Som rodna och som stråla och betaga.